

meget mere mærkeligt, at det ærede Medlem kan holde saa stærkt paa det foreliggende, som det jo slet ikke er det, han anser for det eneste saliggørende, det eneste, der kan virke til nogen Nytte.

Jeg skal til Slutning blot motivere min Stilling til den Afstemning, der skal foregaa her. Det fremgaar tydeligt nok af mine Udtalelser, at jeg vil stemme med Mindretallet og nægte Bevillingerne til Høfderne, og jeg vil tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at gøre det samme. Dette føler jeg som en Pligt, idet jeg ikke kan paatage mig det Ansvar at blive ved at ofre Penge paa en Sag, som jeg ikke tror har virket eller i Fremtiden vil komme til at virke til Gavn. Jeg synes derfor, det er urimeligt at forlange, at Rigsdagen skal bevilge og Statskassen udrede Million efter Million for derefter at bruge store Midler til Vedligeholdelsen af de Høfder, vi bygge for disse Millioner.

Med Hensyn til Afstemningen over de andre to Punkter, Skagens Havn og Molerne paa Vestkysten, skal jeg indrømme, at jeg har været saa naiv at mene, at der kunde blive to Afstemninger. Jeg er bleven oplyst om, at det ikke kan finde Sted, fordi der ikke foreligger Ændringsforslag, og det er sikkert nok rigtigt. Nu staa jeg saaledes — og jeg tror, der er mange Medlemmer her i Tinget, der staa paa samme Maade —, at jeg grumme nødig vil stemme mod disse Moler paa Vestkysten, men at jeg ligesaa nødig vil stemme for en Havn paa Skagen, og da vi altsaa ikke kunne stemme for det ene og mod det andet, men maa stemme enten mod dem begge eller for dem begge, vil jeg ved denne Sags 2den Behandling stemme med Udvalget, altsaa for Molerne og for Skagens Havn, i den sikre Forventning, at der til 3die Behandling vil komme Forslag frem om at udstemme Skagens Havn. Efter den Enighed, Betænkningen udviser, kunne vi ikke vente, at Udvalget skal fremkomme med Forslag derom, men i Henhold til de faldne Udtalelser synes jeg alligevel, at Medlemmer uden for Udvalget kunne være berettigede til ved 3die Behandling at fremkomme med Forslag om at udstemme Skagens Havn, og med denne Motivering stemmer jeg for Fler-tallets Forslag. Jeg er glad ved, at Molerne kunne blive byggede i 4 Aar i Stedet for i 6. Jeg stemmer altsaa for Anlægget af Havnen paa Skagen, men jeg gør det under den sikre Forventning, at der ikke alene skal blive mange Medlemmer om at stille Forslag om at stemme Skagens Havn

ud, men saa mange, at vi kunne faa et saadant Forslag vedtaget ved 3die Behandling.

N. C. Jensen: I en Aarrække har der her paa Rigsdagen været stillet Krav om at komme Vestkystfiskerne til Hjælp ved Anlæg af Havne eller paa anden Maade. Denne Side af Sagen har aabenbart god Jordbund her i Tinget og sikkert ogsaa hos den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Derom er der ikke Spor af Tvivl. Men Spørgsmaalet kommer til at stille sig noget anderledes, naar man ser paa de foreliggende Forslag, paa Udvalgets Betænkning, og som Sagen i det hele taget foreligger her ved 2den Behandling. Det første, man lægger Mærke til, naar man læser denne Betænkning igennem, er, at den Enighed, man begynder med at slaa fast, synes at være kommen frem paa en noget kunstig Maade. Det bedste Bevis paa, at denne Enighed har stillet sin Prøve til Papirets Taalmodighed, turde være, at en hel Del af Udvalgets Medlemmer nu have fremsat hver sit Standpunkt. At dette ikke gaar i Favør af eller bliver en Anbefaling for de Forslag, som foreligge, navnlig hvad Skagens Havn og hvad Høfderne angaar, forekommer mig ganske klart.

Jeg begyndte med at nævne, at Hensynet til at komme de vestjydske Fiskere til Hjælp i deres farlige Erhverv havde en god Jordbund her paa Rigsdagen og hos Regeringen, og jeg er vis paa, at dette Hensyn vil man vedblivende hævde, men det vil ske saaledes, at man opstiller Kravet om at komme disse Vestkystfiskere til Hjælp der, hvor de trænge haardest til det, og vil man varetage Hensynet paa den Maade, forekommer det mig, at man maa stille sig ret tvivlende over for det Forslag, som her foreligger om Skagens Havn. Det er dog ikke alene dette, der taler mod Skagens Havn, men ogsaa de Udtalelser, der ere fremkomne fra ret sagkyndig Side her i Tinget og uden for Tinget. Det synes at mane til ret alvorlig Eftertanke, om det dog gaar an paa det Grundlag, der nu foreligger, at gaa til at bygge i hvert Fald en landfast Havn. Efter hvad de sagkyndige mene, vil den have stærk Tilbøjelighed til inden for en kort Tidsgrænse at tilsande, saa at dens Betydning bliver ret illusorisk. Det forekommer mig, at man ogsaa rent finansielt set maa have sine Betæneligheder ved denne saa store Udgift, naar der ikke kan anføres stærke Grunde for, at man ved dette Anlæg virkelig kommer de Fiskere, der ret ofte lide Nød i deres farlige Erhverv, til Hjælp, og